

kendegivelse fra Folketinget om, at nu er det Alvor, at nu er denne Sag moden til Afgørelse.

Der er et vist Vemod ved at skulle skilles fra denne Sag. Nogle af os har syslet med den i omtrent 15 Aar; til Tider har det været ligefrem anstrengende Arbejde efter Rigsdagsforhold. Der er ikke mange Sager her paa Rigsdagen, hvormed der er arbejdet saadan i Udvalgene som med Retsreformen. Der har været Tider, hvor vi 2—3 Gange om Ugen fra Kl. 7 Aften til Kl. 11 $\frac{1}{2}$ om Natten har været optagne af denne Sag, foruden at vi havde Hjemmearbejde. Hvad skal vi herefter gøre med vore Aftener, naar vi ikke skal i Retsplejeudvalget? Ja, vi maa se at finde paa noget andet, og lad os saa se at finde paa noget, der kan være lige saa godt for Land og Rige som den Reform, vi nu er ved at føre igennem. I hvert Fald skal jeg slippe Retsreformen ud af Hænderne ikke med Ordene: Paa Gensyn, men med det Haab, at jeg aldrig maa se den igen uden i rigtig lys, forklaret Skikkelse med Underskrift og alt, hvad dertil hører, saaledes at den kan træde i Kraft som Lov i Landet.

At alle skulde blive tilfredse med denne Reform, tror jeg ikke, men mærkeligt er det, at hver Gang Forhandlingerne er førte fra Udvalget her ned i Salen, har Diskussionen drejet sig om Udenværkerne, om et Sogn i Hids Herred skulde flyttes op til det Herred eller til det Herred, om Tingstedet for Sydvestsjælland skulde ligge i Korsør eller Skelskør. I denne Sammenhæng vil jeg sige, at jeg kan forstaa disse Lokalpatrioter, thi ved at flytte og tilintetgøre Dommerstedet i Holsteinborg Birk tager man Opholdsstedet for min Sommerferie fra mig, og derved gør man mig en personlig Sorg. Jeg kan derfor godt samstemme med disse Lokalpatrioter, som nødig vil af med det gode, de har, men det er ikke desto mindre nødvendigt, at vi underordner det personlige for det store og fælles, og jeg er kun traadt op paa denne Plads for at bringe Retsreformen en, som jeg haaber, sidste Hilsen og udtale et „Lykke paa Vejen“ i Haabet om, at vi maa se den [som Lov. Jeg skulde tro, at den Omstændighed, at alle Udvalgets Medlemmer, Højre, Venstre, Radikale og Socialdemokrater, har været enige om Indstillingen, vil gøre Indtryk paa det andet Ting, saaledes at der ogsaa der vil opnaas den Enighed, som er nødvendig for at føre Lovforslaget igennem. Denne Sag

har ligget og groet længe, men naar den føres igennem, er det ikke, fordi den er behandlet saa tidt, at Folk er blevet kede af den og derfor siger: Lad os nu komme af med den ved at gennemføre den. Som fremhævet af den ærede Ordfører (Emil Petersen), er dette Lovforslag, der i sin Tid er udarbejdet af en Kommission og lagt paa Tingets Bord, et saa godt, dygtigt og grundlæggende Lovforslag, at vi i Virkeligheden ikke har kunnet gøre det meget bedre, end det var; i det hele og store fremtræder det nuværende Lovforslag i Kommissionens Skikkelse, værdigt til at blive vedtaget af Danmarks Rigsdag. Gid det ske!

Ellinger: Af de 7 Lovforslag, som vedrører Retsreformen, udgør de 6 første en Enhed, hvorimod det syvende Lovforslag, angaaende Inddragning i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler, ikke er i organisk Forbindelse med de andre Lovforslag. Med Hensyn til dette sidste Lovforslag indtager jeg en anden Stilling end mine Kolleger i Udvalget, idet jeg maa fraaade denne Inddragning af en Del af Politikassernes Midler i Statskassen. Kommunerne har i lange Tider ventet at blive fri for Udgifter af forskellig Art vedrørende Retsplejen, som egentlig bør afholdes af Staten, men de bliver ikke ved de Lovforslag, her foreligger, fritaget for dem, tværtimod bliver Udgifterne for visse Kommuners Vedkommende forøget. Det nærværende Tidspunkt forekommer mig ogsaa uheldigt valgt til at inddrage disse Midler i Statskassen, thi efter de Oplysninger, vi har faaet, vil en Del af Udgifterne ved Retsplejen overgaa paa Kommunernes Budgetter, thi man kan ikke stryge disse Udgifter. Jeg tillader mig altsaa at anbefale, at man stemmer imod Lovforslaget om Indbetaling i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler.

Hvad de øvrige 6 Lovforslag angaar, dem, der virkelig vedrører Retsreformens Gennemførelse, anbefaler jeg, at vi stemmer for dem, saa de kan forlade Tinget, enstemmigt vedtagne. Vi gør det i Aar ikke blot med et Haab, men med en Forvisning om, at Retsreformen vil blive gennemført. Det er ganske vist muligt, at vi kommer til at se Lovforslagene igen, men det vil da kun blive med saa smaa Ændringer, at det ganske sikkert kun bliver en formel Behandling. Efter hvad der er foregaaet, kan vi anse det som givet, at Retsreformen gennemføres i Aar. Det grundlæggende Arbejde her i Tinget, der